

Pravidla pro postup v rámci notifikace

Obsah

1. Úvod	2
2. Postupy týkající se oznámení nové podpory	2
3. Obsah a forma notifikací	3
4. Předběžné posouzení.....	4
5. Postupy v případě změny existující podpory.....	5
6. Formální šetření	5
7. Postupy týkající se protiprávní podpory.....	6
8. Navrácení podpory	7
9. Informační povinnost	7
10. Povinnost poskytovatelů zveřejňovat určité údaje o podporách.....	8
Možnost revize stávajících režimů - Existující podpora.....	9

Upozornění

Následující text je nutno chápat jako stručný přehled pravidel aplikovaných při notifikaci opatření podpory Evropské komisi a současně jako doporučení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže („Úřad“), jak prakticky postupovat při oznámení nové podpory či změně existující podpory. Postupy zde uvedené vycházejí z dosavadní praxe Úřadu v této oblasti. Text návodu a postupy v něm uvedené nejsou právně závazné a v žádném případě nenahrazují platné právní předpisy.

1. Úvod

Dle § 3 zákona č. 215/2004 Sb., o úpravě některých vztahů v oblasti veřejné podpory a o změně zákona o podpoře výzkumu a vývoje, Úřad mj. spolupracuje s poskytovatelem před oznámením veřejné podpory Evropské komisi (dále také „Komise“) a spolupracuje s Komisí a s poskytovatelem v průběhu řízení před Komisí.

V článku 108 (3) Smlouvy o fungování Evropské unie (dále též „SFEU“) se uvádí: "Komise musí být včas informována o záměrech poskytnout nebo upravit podpory, aby mohla podat svá vyjádření. Má-li za to, že takový záměr není s ohledem na článek 107 slučitelný s vnitřním trhem, zahájí neprodleně řízení podle odstavce 2. Dotyčný členský stát neprovede zamýšlená opatření, dokud Komise v tomto řízení nepřijme konečné rozhodnutí."

Dne 13. července 2015 přijala Rada nařízení (EU) č. 2015/1589¹ (dále též „procesní nařízení“), kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie. Procesní nařízení zakotvuje mj. pravidla pro řízení ohledně veřejné podpory ze strany Komise v souladu s precedenčním právem Soudního dvora Evropské unie a nahrazuje předchozí nařízení Rady (ES) č. 659/1999.

Dne 21. dubna 2004 přijala Komise nařízení (ES) č. 794/2004² (dále též „implementační nařízení“) pro implementaci nařízení Rady (ES) č. 659/1999 co se týče formy, obsahu a dalších náležitostí notifikací a výročních zpráv.

Dne 27. listopadu 2015 přijala Komise nařízení (EU) č. 2015/2282³, kterým se mění nařízení (ES) č. 794/2004, pokud jde o formuláře pro oznamování státní podpory a informační listy.

Notifikaci je nezbytné provést v těch případech, kdy pro dané opatření podpory nelze využít některou z výjimek z notifikační povinnosti, dále v případech, kdy sice byla použita obecná bloková výjimka⁴, ale jednotlivá podpora přesáhla „notifikační práh“, či má být překročen limit povolené výše podpory dle Rozhodnutí Komise ze dne 20. prosince 2011 o použití čl. 106 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie na státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby udělené určitým podnikům pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu („Rozhodnutí SGEI“). Notifikaci lze provést také z důvodu získání právní jistoty, že se v daném případě o veřejnou podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU nejedná.

2. Postupy týkající se oznámení nové podpory

Článek 1 c) procesního nařízení definuje „novou podporu“ jako programy podpory a individuální podporu, která nespadá do existující podpory, včetně změn existující podpory. V článku 4, bod 1 implementačního nařízení je tato druhá alternativa nové podpory – změna existující podpory – konkrétně rozvedena. Změnou stávající podpory se rozumí jakákoli změna kromě úprav čistě formálního či administrativního charakteru, která nemůže ovlivnit hodnocení slučitelnosti

¹ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:32015R1589>

² <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CONSLEG:2004R0794:20091124:CS:PDF>

³ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:32015R2282>

⁴ Nařízení Komise (EU) č. 651/2014 ze dne 17. června 2014, kterým se v souladu s články 107 a 108 Smlouvy prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné s vnitřním trhem (dále též „GBER“)

opatření s vnitřním trhem. Zvýšení původního rozpočtu stávajícího režimu podpor maximálně o 20 % se však nepovažuje za změnu stávající podpory.

Tato poměrně přesná definice změn existující podpory umožňuje lépe posoudit, zda určitá změna existujícího programu podpory či individuální podpory zadává povinnost (nové) notifikace.

V návaznosti na čl. 108 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie jsou členské státy povinny oznámit (= notifikovat) novou podporu a změny existující podpory předem a navrhovaná opatření mohou realizovat teprve poté, co Komise přijme k danému případu příslušné rozhodnutí. Veřejná podpora realizovaná předtím, než Komise vydá své rozhodnutí, je protiprávní (nezákonná) podpora, nicméně i protiprávní podpora může být následně shledána slučitelnou s vnitřním trhem. Protiprávní podpora však může být shledána rovněž neslučitelnou s vnitřním trhem a v případě, že podpora již byla vyplacena, může Komise nařídít takovou podporu navrátit, a to včetně úroků.

Zákaz udělování podpory bez předchozího schválení Komise je absolutní a kategorický, a jako takový představuje normu s přímou účinností, a tedy je vymahatelný u národních soudů⁵.

3. Obsah a forma notifikací

V rámci notifikace poskytne členský stát veškeré nezbytné informace tak, aby Komise mohla přijmout rozhodnutí. Rozsah nezbytných informací závisí na druhu veřejné podpory, která má být poskytnuta. Za účelem usnadnění přípravy notifikací na straně členských států a jejich posuzování na straně Komise vydala Komise „notifikační formuláře“ pro veškeré typy veřejné podpory (např. regionální podpora, podpora výzkumu a vývoje, podpora spojená se záchranou a restrukturalizací podniku v obtížích apod.), které jsou součástí příloh nařízení Komise č. 2015/2282. V těchto notifikačních formulářích požaduje Komise veškeré informace, které jsou (z pohledu Komise) nezbytné pro přijetí rozhodnutí o určitém druhu podpory. Každý formulář navíc obsahuje kolonku „další informace“, kde má daný členský stát možnost uvést informace, o kterých se domnívá, že by mohly být pro rozhodování Komise užitečné, nápomocné či důležité. V této části notifikačního formuláře lze uvést podrobné informace o podporovaných projektech či budoucích příjemcích.

Povinnost notifikovat přísluší poskytovateli podpory, přičemž tato notifikace probíhá prostřednictvím Úřadu. V této souvislosti **doporučujeme kontaktovat Úřad již v době přípravy opatření podpory**, neboť včasnou konzultací může dojít k odstranění případných nedostatků či identifikaci nesouladu a následujícímu přizpůsobení podmínek daného opatření podpory pravidlům pro veřejnou podporu. Úřad také spolupracuje s poskytovateli na vyplňování notifikačního formuláře. Notifikační řízení u Evropské komise většinou trvá 6-9 měsíců, **je tedy nezbytné zahájit notifikaci, resp. její přípravu spočívající ve vyplnění notifikačního formuláře a konzultaci jeho obsahu s Úřadem s dostatečným předstihem** tak, aby následující předpokládaná délka notifikačního řízení neměla nepříznivý dopad na časový plán pro zamýšlené poskytnutí podpory. Notifikační formuláře jsou dostupné [zde](#), případně je možno

⁵ Podporu bez předchozího schválení Komise lze poskytnout na základě některé z výjimek. K jednotlivým výjimkám z oznamovací povinnosti vůči Komisi více na [stránkách Úřadu](#)

kontaktovat Oddělení veřejné podpory pro zaslání příslušných formulářů, které se, s výjimkou obecného formuláře, liší v závislosti na kategorii podpory, která má být poskytnuta.

Ačkoliv doporučujeme poskytovatelům Úřad co nejdříve kontaktovat ohledně zamýšleného opatření podpory a zejména konzultovat vyplňování oznamovacího formuláře, je rovněž možná varianta, kdy poskytovatel zašle na Úřad již vyplněný notifikační formulář, ale pak je třeba počítat s tím, že nelze vyloučit potřebu dodatečných úprav a doplnění. Po odsouhlasení finální verze formuláře a jeho zaslání do datové schránky Úřadu, Úřad finální verzi vloží do elektronického systému a odešle tak Komisi, čímž začíná fáze předběžného posouzení ze strany Komise a běh lhůty pro vydání příslušného rozhodnutí Komise.

4. Předběžné posouzení

Komise posoudí notifikaci neprodleně po jejím obdržení. Toto posouzení není tak detailní jako formální šetření, které může následovat. Tato fáze notifikační procedury – předběžné posouzení – končí rozhodnutím Komise. Komise přijme rozhodnutí do dvou měsíců po obdržení úplné notifikace. Mohou být přijata následující rozhodnutí:⁶

1. Oznamované opatření nepředstavuje podporu.
2. Oznamované opatření představuje podporu, avšak Komise zjistí, že neexistují žádné pochybnosti o jeho slučitelnosti s vnitřním trhem („rozhodnutí nevznášet námitky“).
3. Pokud Komise zjistí, že existují pochybnosti o slučitelnosti oznamovaného opatření s vnitřním trhem, přijme „rozhodnutí zahájit formální vyšetřovací šetření“.

Pokud Komise přijme rozhodnutí uvedené v bodu 1 nebo 2, je notifikační procedura ukončena a členský stát může zahájit realizaci podpory. Pokud však Komise rozhodne o zahájení formálního šetření, vstupuje notifikační procedura do druhé fáze, tedy do fáze formálního šetření.

Dle čl. 4 odst. 5 procesního nařízení má Komise pro přijetí rozhodnutí v rámci předběžného posouzení lhůtu 2 měsíců, která začíná běžet v den následující po dni obdržení úplného oznámení. Oznámení je považováno za úplné, pokud Komise nepožádá⁷ o další informace ve lhůtě dvou měsíců od obdržení oznámení nebo od obdržení požadovaných dodatečných informací. Lhůta může být prodloužena se společným souhlasem Komise a dotyčného členského státu. Komise může případně stanovit kratší lhůty.

V případě požadavku na doplnění informací ze strany Komise je tato komunikace opět zprostředkována Úřadem, přičemž Úřad pomáhá poskytovatelům při formulaci odpovědí a/nebo poskytne informace relevantní z hlediska veřejné podpory. Ve složitějších případech je možno uskutečnit osobní jednání či telekonferenci se zástupci Komise, a to za účasti zástupců Úřadu a poskytovatele podpory.

⁶ článek 4 procesního nařízení

⁷ Praxe je taková, že si Komise dodatečné informace vyžádá v naprosté většině případů, což vede k prodloužení řízení. Je tedy třeba počítat s délkou řízení v rozsahu cca 6-9 měsíců, případně i více.

Pokud Komise nevydá rozhodnutí ve lhůtě stanovené v čl. 4 odst. 5 procesního nařízení, považuje se souhlas Komise s podporou za udělený. Dotyčný členský stát může následně provést opatření, o kterých bylo rozhodováno, poté, co o nich předem podá Komisi oznámení, ledaže Komise rozhodne podle tohoto článku ve lhůtě 15 pracovních dní od obdržení oznámení.

5. Postupy v případě změny existující podpory

Implementační nařízení v čl. 4 stanovuje zjednodušený oznamovací postup pro určité změny stávající podpory. Pro oznámení změn spočívajících ve zvýšení rozpočtu povoleného režimu podpor přesahující 20 %, prodloužení stávajícího povoleného režimu podpor až o šest let se zvýšením rozpočtu nebo bez zvýšení rozpočtu nebo zpřísnění kritérií pro uplatnění povoleného režimu podpor, snížení výše podpory nebo snížení způsobilých výdajů se použije formulář pro zjednodušené oznamování⁸, který se liší od formuláře pro oznámení nového opatření podpory.

Komise má na vydání rozhodnutí či požadavku na doplnění informací lhůtu jeden měsíc.⁹ Vydané rozhodnutí pak bývá kratší než v případě oznámení nové podpory, neboť odkazuje na předešlé rozhodnutí ve věci daného opatření podpory.

Zjednodušený oznamovací postup se nepoužívá pro oznamování změn režimů podpor, v jejichž souvislosti členské státy nepředložily výroční zprávy v souladu s čl. 5, 6 a 7 implementačního nařízení, pokud výroční zprávy za roky, kdy byla podpora poskytnuta, nejsou podány ve stejnou dobu jako oznámení.¹⁰

6. Formální šetření

Komise zahájí formální šetření v případě, že na základě předběžného posouzení zjistí, že existují pochybnosti o slučitelnosti oznamovaného opatření s vnitřním trhem. Účelem formálního šetření je zajistit komplexní posouzení daného případu prostřednictvím dalšího zkoumání sporných záležitostí společně s příslušným členským státem a na základě vyslechnutí názorů zainteresovaných stran. Rozhodnutí o zahájení formálního šetření vychází ze souhrnu příslušných faktických a právních okolností a z předběžného posouzení Komise, které se týká povahy navrhovaného opatření a poukazuje na pochybnosti, co se týče jeho slučitelnosti s vnitřním trhem¹¹. Rozhodnutí o zahájení formálního šetření je publikováno v Úředním věstníku Evropské unie. Členské státy a další zainteresované strany¹² jsou vyzvány, aby sdělily své připomínky. Komise může uzavřít formální šetření přijetím některého z následujících rozhodnutí:

1. „nejedná se o podporu“: Jde o případ, kdy Komise zjistí, že po vhodné úpravě ze strany příslušného členského státu oznamované opatření není podporou.¹³

⁸ Tento formulář je uveden v příloze II implementačního nařízení

⁹ Dle čl. 4 odst. 2 implementačního nařízení se Komise zavazuje vyvinout veškeré úsilí pro vydání rozhodnutí v této lhůtě

¹⁰ Článek 4 odst. 3 implementačního nařízení

¹¹ Článek 6 procesního nařízení

¹² tj. osoby, organizace či sdružení organizací, jejichž zájmy mohou být ovlivněny poskytnutím podpory, zejména příjemci této podpory, konkurenční organizace a profesní asociace

¹³ Článek 9 odst. 2 procesního nařízení

2. „kladné rozhodnutí“: Jde o případ, kdy Komise zjistí, že pochybnosti (vzniklé na základě předběžného posouzení) o slučitelnosti oznamovaného opatření s vnitřním trhem byly vhodnou úpravou na straně příslušného členského státu odstraněny, a Komise rozhodne, že podpora je slučitelná s vnitřním trhem.¹⁴
3. „podmínečné rozhodnutí“: Komise může kladné rozhodnutí doplnit podmínkami, za kterých lze podporu považovat za slučitelnou s vnitřním trhem, a stanovit povinnosti, které umožní sledovat, zda je příslušné rozhodnutí naplňováno.¹⁵
4. „záporné rozhodnutí“: Komise může dospět k závěru, že oznamované opatření není slučitelné s vnitřním trhem a že nemůže být uskutečněno.¹⁶

Rozhodnutí podle bodů 1. – 4. učiní Komise ihned po odstranění pochybností¹⁷. V souladu s čl. 9 odst. 6 procesního nařízení by Komise měla přijmout rozhodnutí ve lhůtě 18 měsíců od zahájení řízení, přičemž tato lhůta může být prodloužena společným souhlasem Komise a členského státu.

7. Postupy týkající se protiprávní podpory

Protiprávní (nezákonná) veřejná podpora je taková podpora, která je realizována v rozporu s článkem 108 (3) Smlouvy o fungování Evropské unie¹⁸, což znamená, že ji členský stát poskytl předtím, než Komise přijala příslušné rozhodnutí. V případě nezákonné podpory uplatňuje Komise v zásadě stejný „dvoufázový“ postup jako v případě oznámené podpory: předběžné posouzení a v případě nutnosti formální šetření.

V případě poskytnutí veřejné podpory bez předchozího rozhodnutí Komise („protiprávní podpora“) zahrnuje postup některé specifické kroky: Komise může z vlastního podnětu přezkoumat informace z jakéhokoliv zdroje týkající se údajné protiprávní podpory. Komise přezkoumá bez prodlení informace o údajné protiprávní podpoře obsažené ve stížnosti podané zúčastněnou stranou¹⁹ a zajistí, aby o tomto postupu a výsledku byl členský stát informován.²⁰ Komise není při svém rozhodování omezena v zásadě žádnými časovými lhůtami. Než Komise přijme konečné rozhodnutí o slučitelnosti podpory s vnitřním trhem, může vydat „příkaz k pozastavení podpory“, který pozastavuje realizaci jakékoliv protiprávní podpory²¹.

V případě, že jsou splněna určitá kritéria, může vydat také „příkaz k (prozatímnímu) navrácení podpory“, který zakládá povinnost navrácení předmětné protiprávní podpory.²²

„Příkaz k navrácení podpory“ nelze zaměňovat s „rozhodnutím o navrácení podpory“ ze strany Komise. „Příkaz k navrácení podpory“ je opatření, které může Komise přijmout předtím,

¹⁴ článek 9 odst. 3 procesního nařízení

¹⁵ článek 9 odst. 4 procesního nařízení

¹⁶ článek 9 odst. 5 procesního nařízení

¹⁷ tyto pochybnosti jsou uvedeny v čl. 4 odst. 4 procesního nařízení

¹⁸ článek 1 písm. f) procesního nařízení

¹⁹ zúčastněnou stranou se dle čl. 1 písm. h) procesního nařízení rozumí kterýkoliv členský stát, osoba, podnik nebo sdružení podniků, jejichž zájmy mohou být ovlivněny poskytnutím podpory, zejm. příjemce podpory, konkurenční podniky a profesní sdružení

²⁰ článek 12 odst. 1 procesního nařízení

²¹ článek 13 odst. 1 procesního nařízení

²² článek 13 odst. 2 procesního nařízení

než posoudí, zda je nezákonná podpora slučitelná s principy vnitřního trhu, avšak pouze při splnění určitých kritérií.

8. Navrácení podpory

„Rozhodnutí o navrácení podpory“ je standardním důsledkem zjištění, že protiprávní podpora, která byla poskytnuta, není slučitelná s vnitřním trhem.²³ Podpora, která má být navržena v souladu s „rozhodnutím o navrácení podpory“, musí zahrnovat úrok podle příslušné úrokové sazby, kterou stanoví Komise. Úroky jsou splatné od data, kdy byla protiprávní podpora k dispozici příjemci, do data jejího navrácení.²⁴ Navrácení podpory bude provedeno v souladu s postupy, které jsou stanoveny zákony daného členského státu,²⁵ pokud tyto zákony umožňují neprodlené a faktické provedení tohoto rozhodnutí Komise. Pokud dojde k jakémukoliv prodlení v realizaci „rozhodnutí o navrácení podpory“ (Komise obvykle požaduje informace o provedení „rozhodnutí o navrácení podpory“ dva měsíce od data vydání tohoto rozhodnutí), může Komise předat tuto záležitost přímo Soudnímu dvoru Evropské unie.²⁶

9. Informační povinnost

Všichni poskytovatelé, kteří realizují opatření veřejné podpory, které Komise schválila (rozhodnutím²⁷), musí plnit tzv. informační povinnost, tj. **každoročně do 30. dubna informovat Úřad o souhrnných částkách podpory, které byly v rámci daného opatření příjemcům skutečně vyplaceny v předcházejícím roce.** Tato povinnost je stanovena v § 5, odst. 1, písm. a) zákona č. 215/2004 Sb.²⁸ Vybraní poskytovatelé mohou tuto povinnost plnit zápisem přímo do příslušného systému Evropské komise (tzv. SARI), ostatní k jejímu plnění využívají formulář, který je k dispozici na webových stránkách Úřadu²⁹. Úřad plnění informační povinnosti poskytovatelům každoročně připomíná na svém webu v sekci Aktuality z veřejné podpory³⁰. Odpovědným pracovníkům poskytovatele proto doporučujeme zaregistrovat si zasílání aktualit z veřejné podpory na e-mail.

Po předložení údajů o skutečně vyplacených podporách si může Komise prostřednictvím Úřadu od poskytovatelů vyžádat doplňující informace, např. může požadovat vysvětlení v případech, kdy se částka vyplacených podpor výrazně liší od částky rozpočtu opatření v původním oznámení. Pokud celkový objem vyplacené podpory v rámci opatření převyšuje celkový rozpočet vyplývající z oznámení, může být rozdíl považován za protiprávní podporu. Proto, pokud se očekává překročení původně oznámeného celkového rozpočtu o více než 20 %, měl by poskytovatel včas přistoupit k oznámení změny opatření (viz kapitolu 5).

²³ článek 16 odst. 1 procesního nařízení

²⁴ článek 16 odst. 2 procesního nařízení

²⁵ Viz zákon č. 215/2004 Sb., o úpravě některých vztahů v oblasti veřejné podpory a o změně zákona o podpoře výzkumu a vývoje

²⁶ článek 108 (2) Smlouvy o fungování Evropské unie

²⁷ bude se tedy jednat o situace, kdy Komise rozhodne nevznášet námitky (viz kapitolu 4.), nebo Komise v rámci formálního šetření vydá kladné či podmíněčné rozhodnutí (viz kapitolu 6.)

²⁸ Přestože zákon hovoří o informacích o „poskytnutých“ podporách, týká se tato povinnost **pouze skutečně vyplacených prostředků**. Tato povinnost se vztahuje nejen na opatření notifikované podpory schválené Komisí, ale také na opatření podpory oznámené Komisi podle GBER.

²⁹ <http://www.uohs.cz/cs/legislativa/verejna-podpora.html> - druhá odrážka pod odkazem na zákon č. 215/2004 Sb.

³⁰ <http://www.uohs.cz/cs/verejna-podpora/aktuality-z-verejne-podpory.html>.

10. Povinnost poskytovatelů zveřejňovat určité údaje o podporách

V rámci modernizace pravidel veřejné podpory, která proběhla v letech 2012–2014, zakotvila Evropská komise za účelem větší transparentnosti ve vztahu k poskytování podpor povinnost členských států zajistit, aby se na souhrnné internetové stránce věnované veřejné podpoře zveřejňovaly od 1. 7. 2016 údaje o režimech podpory a o jednotlivých podporách přesahujících svou výší limity stanovené v předpisech pro veřejnou podporu a údaje o jejich příjemcích.

Plnit povinnost transparentnosti je nutné v případě, že je opatření podpory (ad hoc podpora nebo režim podpory) oznámeno Evropské komisi podle vybraných předpisů, tj. oznámeno jako bloková výjimka nebo oznámeno v rámci notifikačního řízení Evropské komisi, a v rámci takového opatření je po 1. 7. 2016 poskytnuta jednotlivá podpora přesahující limit stanovený vybranými předpisy.

Podrobnější informace ohledně plnění povinnosti transparentnosti podpory a k tomu vypracovaná Metodika jsou k dispozici na stránkách Úřadu.³¹

³¹ <http://www.uohs.cz/cs/verejna-podpora/evidencni-povinnost-poskytovatelu-transparentnost-podpor.html>

Možnost revize stávajících režimů - Existující podpora

Procesní nařízení stejně jako samotná Smlouva o fungování Evropské unie rozlišuje mezi novou a existující podporou. Zatímco účelem notifikace nové podpory (tedy aktu samotného členského státu) je splnění závazku daného členského státu vyplývajícího z čl. 108 SFEU, řízení o existující podpoře je zahajováno Komisí, a to za účelem revize stávajících režimů.

Jak vyplývá z článku 1 b) procesního nařízení, za „existující podporu“ jsou považovány zejména následující druhy podpory:

- všechny podpory existující v jednotlivých členských státech před vstupem Smlouvy o fungování EU v platnost, to znamená režimy podpor a jednotlivé podpory, které byly zavedeny před vstupem Smlouvy o fungování EU v platnost a zůstávají v příslušných členských státech použitelné i po něm³²,
- schválená podpora, což znamená režimy podpory a jednotlivé podpory schválené Komisí nebo Radou,
- podpora, která se považuje za schválenou podle čl. 4 odst. 6 nařízení (ES) č. 659/1999 nebo podle čl. 4 odst. 6 procesního nařízení nebo před nařízením (ES) č. 659/1999, ale v souladu s tímto postupem,
- podpora, která se považuje za existující podporu podle článku 17 procesního nařízení,
- podpora, která se považuje za existující podporu, protože v době, kdy začala být uskutečňována, nevytvářela podporu a poté se stala podporou následkem vývoje vnitřního trhu bez toho, že by byla členským státem pozměněna. Pokud se některá opatření stala podporou následkem liberalizace činnosti právem Unie, taková opatření nebudou považována za existující podporu po datu stanoveném pro liberalizaci.

Průběh řízení týkajícího se existujících režimů podpory upravuje Kapitola IV procesního nařízení a lze jej rozdělit do tří fází:

První fáze je fáze spolupráce. Během ní Komise informuje členský stát o svém předběžném názoru, že existující program podpory není (případně již není) slučitelný s vnitřním trhem, a dává příslušnému členskému státu možnost sdělit své připomínky.³³ V této fázi Komise společně s členským státem stanoví, zda či do jaké míry může existující program podpory odporovat vnitřnímu trhu (např. v sektoru, kde byl program podpory realizován, mohlo dojít k takovým kapacitním změnám, že v nových podmínkách je tento program podpory považován za neslučitelný s vnitřním trhem).

³² aniž jsou dotčeny články 144 a 172 aktu o přistoupení Rakouska, Finska a Švédska, bod 3 a dodatek k příloze IV aktu o přistoupení České republiky, Estonska, Kypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Polska, Slovinska a Slovenska, bod 2 a bod 3 písm. b) a dodatek k příloze V aktu o přistoupení Bulharska a Rumunska a bod 2 a bod 3 písm. b) a dodatek k příloze IV aktu o přistoupení Chorvatska

³³ článek 21 procesního nařízení

Ve druhé fázi Komise vydá doporučení navrhuující vhodná opatření. Takovým opatřením může být úprava programu podpory s cílem znovu zajistit jeho slučitelnost s vnitřním trhem, nebo jeho zrušení v případě, že taková úprava není možná.³⁴ Toto doporučení není právně závazné.

Třetí fáze spočívá v reakci členského státu na příslušná opatření. Pokud členský stát přijme navrhovaná opatření a informuje Komisi o tomto kroku, zavazuje se tímto přijetím k realizaci těchto opatření. Navrhovaná opatření se stávají právně závaznými pouze na základě tohoto přijetí ze strany členského státu. Pokud členský stát nepřijme navrhovaná opatření a Komise i nadále tato opatření považuje za nezbytná, Komise zahájí formální šetření.³⁵ Pokud Komise uzavře toto formální šetření přijetím rozhodnutí, že daný program podpory není slučitelný a musí být zrušen, vstupuje toto rozhodnutí v platnost ex nunc. To znamená, že taková podpora, která byla poskytnuta před příslušným rozhodnutím Komise, nemusí být navrácena.

³⁴ článek 22 procesního nařízení

³⁵ článek 23 procesního nařízení